

На роду написано

Микола Сингаївський

Вже так судилось на віку,
Так, мабуть, зроду повелося:
Ми чашу випили гірку,
Не все омріяне збулося.

У злиднях, наче в реп'яхах,
Жили в надіях та в роботі.
Нам обіцяли світлий шлях,
А ми ж і досі у болоті.

Скорботи й радощі земні –
Усе змогли ми пережити...
Щоб не втопитись у брехні,
Нам треба правду боронити.